

Nf. 24.

ACADEMIAE FRIDERICIANAE
PRORECTOR,
IOAN. FRIDEMANNVS
SCHNEIDERVS,

L. V. DOCTOR, POT. REG. BOR. CONSILIARIVS
AVLICVS, ET LOG. METAPH. AC ETH. ORDINARIVS, NEG
NON IVRIVM EXTRAORDINARIVS PRO-
FESSOR,

VNA CVM

DIRECTORE, CANCELLARIO

ET
PROFESSORIBVS RELIQVIS,
CIVIBVS ACADEMICIS

PIAM
NATALIVM CHRISTI
CELEBRATIONEM,

& in ea speciatim

lsw.

Meditationem in *septem* illos *claritatis gra-*
du, quibus mysterium natiuitatis Christi, temporis progressu,
subinde euidenti^s est patefactum,
commendat.

Promissionum V. T.

omnium facile princeps est illa de MESSIA, in salutem vniuersi generis humani nascituro. Hæc vero vix curatius considerari potest, quam si diuersi isti obseruentur gradus, per quos reuelatio de anno hoc salutis mysterio vsque ad ipsum euangelicæ huius prædictionis euentum adscendit, luce subinde maiore de eodem sic accensa diffusaque. Gradus autem merito obseruamus septem, vti momentorum diuersitate, ita etiam certis temporum periodis, distinctos ac valde notabiles.

Primus promissionis salutiferæ gradus, ac reliquorum omnium fundamentum, erat in *proteuangelio*, in ipso paradiso primis humani generis parentibus lapsis, in amissæ salutis restitutionem, promulgato: sed generatim tantum, sine vlla gentis, familiæ, temporis ac loci, aliorumque momentorum, mentione adiecta. Cum enim genus humanum in primo adhuc ortu suo consisteret, sufficiebat ejusmodi prædictio, e qua constare poterat, SALVATOREM aliquando oriturum esse, verum hominem ex homine, & simul, vt restitu-

) 2 endæ

endæ salutis esset par, verum Deum, in vna hypostasi, h. e. Θεὸν Θεωπόν. Qualem futurum esse REDEMTOREM, fideles istorum ac insequentium temporum esse poterant eo certiores, quo frequentius doctrina de PERSONA MESSIAE Θεανθρώπου hoc cum pondere deinceps fuit repetita atque illustrata.

Cum vero post diluuium omnis humani generis propagatio per tres Noachi filios procederet, & inde existerent gentes permultæ, longe lateque per terrarum orbem dispersæ, ac generatim in Iaphetitas, Chaitas Semitasque distinctæ; necessarium omnino erat, vt, quænam e tribus hisce gentium omnium stirpibus, in posteris suis, singulari nascituri Messia gratia esset beanda, per nouas prophetias enotesceret. Atque ita *secundus* reuelationis *gradus* fuit in promissione de MESSIA, e *Semi*, & inter filios eius quinque, speciatim ex *Arphaxadi*, & inter huius posteros ex Abrahami, stirpe nascituro: quemadmodum constat e promissionibus luculentissimis, quibus Deus Abrahamum identidem beavit. Et huc iam tendebat prophetia Noachi de Deo Semi εὐλογητῶ, cum respectu ad Messiam singulari, pie celebrando, & de *habitatione Iapheti*, in *tentoriis Semi dilutanda*, seu de confortio cum Christi ecclesia, in quam, rupto intergerini parietis septo, Iaphetita, per Europam dispergendi & nunc dispersi, adducendi sint: Gen. IX, 25. seqq.

Cum vero Abrahami prosapia in diuersos se diffunderet ramos, præcipue per Isaacum & Ismaelem; vt illa Isaaci per Iacobum & Esauum; ne nascituri Messia expectatio ratione genealogiæ tam diuersæ esset incerta, ac mens fidelium teneretur suspensa, e quanam gente, ad Abrahamum & Isaacum origines suas refe-

referente, is esset proditurus: prouida Dei cura
cauit per solennem fœderis formulam, qua Deus jam
ipsis patriarcharum temporibus haberi ac saluari
voluit, tanquam *Deus Abrahami, Isaaci & Iacobi*;
quasi dixisset: Ego quidem sum Deus ac Dominus
omnium per orbem gentium: at ratione Messiaë
nascituri peculiari plane respectu sum ac ero *Deus
Abrahami, non Loti; Isaaci, non Ismaelis; Iacobi, non
Esau;* si quidem non Loti, sed Abrahami; non
Ismaelis, sed Isaaci; non Esau, sed Iacobi, poste-
ri Messianæ natiuitatis gloria erant collustrandi.

Iam quidem patefactum erat, MESSIAM
e gente Hebræa esse proditurum: Cum vero
hæc in duodecim tribus esset distincta; noua o-
pus erat reuelatione de ea tribu, quæ ipsum ali-
quando inter suos singulari cum prærogatiua ef-
set numeratura. Et hæc, tanquam *gradus ter-
tius*, deinceps accessit per prophetiam Iacobi; ut-
pote quæ Gen. XLIX, 8. seq. hanc dignitatem tri-
bui *Iudæ* adseruit. Etenim hic negatur, rem
publicam, voce שֵׁבֶט sceptri notatam, & ἀνωμοσίαν
ecclesiasticam, voce מַחֲקֵק indicatam, ante subla-
tum iri de tribu Iudæ (quæ inter reductas e capti-
uitate Babylonica erat præcipua) quam natus fu-
erit SCHILO, h. e. REX MESSIAS, ipsis
interpretibus Cbaldaicis agnoscentibus. Atque
ita simul haud obscure significatum est, ipsam
hanc Iudæ tribum MESSIAM esse daturum;
Messiam, qui ideo Apoc. V, v. 5. dicitur *leo de
tribu Iudæ*, locutione hac ex ipso Iacobi oraculo
desumpta.

Cum vero tribus Iudæ in permultas diffusa

esset familias, & credentium expectatio progres-
 su temporis etiam ad certum Iudaicæ tribus genus
 esset adstringenda; tempore Davidis *quartus* reue-
 lationis *gradus* datus est in designatione ipsius *fa-*
milie Davidicæ ac regię, Messię causa amplissima
 gratia a Deo cumulata; quemadmodum etiam
 temporibus insequentibus identidem fuit declara-
 tum. Videantur hic loca illustria 2 Sam. VII, 4.
 seqq. 12. seqq. 1 Chron. XVII, 11. seq. Ies. XI, 1. seqq.
 Ier. XXIII, 5, 6. XXXIII, 15, 16. Conf. Psalm.
 LXXVIII, 69. seqq. LXXXIX, 4, 5, 20. seqq.
 CXXXII, 11, 17. &c.

Iam cum de tribu, & certa in ea stirpe, Mes-
 siana liquido satis constaret, etiam designanda erat
mater Messię, & hujus natiuitas plane singularis &
 extraordinaria, majestati τῆς λόγος conueniens, h. e.
femina virgo, stupendo plane ac simul maxime ve-
 nerabili miraculo partum editura, vniuerso generi
 humano salutiferum. Et hæc prophetia post
 nouum aliquem temporum decursum data est per
 Iesaiam c. VII, 14. & confirmata per Ieremiam c.
 XXXI, 22. Qua ratione simul clarius illustrata est
 emphasis vocis *femine* in proteuangelio, quando
 MESSIAS vocatur *semen*, seu filius, *femine*, non
maris. Et hic habemus gradum reuelati huius
 mysterii *quintum*. Sed neque hic sapientiæ diuinæ,
 in expectatione Messię fidei plerophoriæ consu-
 lenti, suffecit. Addidit itaque *sextum*, & huic *se-*
ptimum: & illum quidem de tempore nascituri Sal-
 uatoris definito; hunc vero de natiuitatis eius *loco*:
 scilicet iustus temporis articulus, seu illud πλήρωμα τῆς
 χρόνος (Gal. IV, 4.) determinatum fuit per LXX.
 hebdo-

hebdomadam, quæ hebdomades annorum fuerunt, periodum, annos 490. conficientem, & inchoandam ab anno regis Persiæ, Artaxerxis Longimani, vigesimo, quo Nehemiæ obtigit decretum de Hierosolyma plenius instauranda Neh. V, 14. consummatam vero in prædicta Messiæ excisione violenta: quæ uti natiuitatem supponebat; sic redemptionem habitura erat habuitque præuiam, teste luculentissima Danielis prophetia c. IX, 24. seqq. Sic venit Dominus, desiderium illud gentium beatissimum, ad templum suum, domum secundam, ob eius, tanquam antitypi in typo, præsentiam maioris gloriæ, quam prima fuerat, cui tamen alias permultum cedebat, futuram Hagg. II, 7. seqq. Mal. III, 1. Et ne certæ expectationi *loci ipsius* desisset designatio, etiam hæc accessit in oppidulo *Bethlehem* expresse notato Mich. V, 2. Sic MESSIAS Dauidides præditurus erat ac prodiit ex ipsa Dauidis patria, in qua stirps eius manserat residua, sed ad tenuem sortem redacta. Vnde is dicitur *furculus de trunco acciso Isai Ies. XI, 1.* qui tamen Apoc. V, 5. dicitur *radix* Dauidis, scilicet ipsam Dauidis stirpem portans secundum diuinam naturam; quemadmodum eodem respectu filius Dauidis etiam vocatur dominus eiusdem Psalm. CX. Matth. XXII, 42. seqq.

Quæ prædictiones tam luculentæ, & ad subinde maiorem euidentiæ gradum progressæ, cum, testibus noui foederis tabulis, & re ipsa comprobante, in Salvatore nostro optimo maximo complementum euentumque habuerint certissimum; merito nobis gratulamur de præcipuo hoc, eoque
longe

longe firmissimo religionis christianæ dogmate. Vt
vero boni huius immenti reddamur maneamusque
participes, nostrum est, CIVES omnium ordinum
florentissimi, vt nos gratiæ huius salutiferæ, quæ om-
nibus illuxit patetquè, castiganti ac erudienti di-
sciplinæ submittamus, quam obsequentissime; &
quidem vt cum effectu seriæ abnegationis in illis
omnibus, quæ Messianæ natiuitatis scopo sanctissi-
mo obstant, & saluti nostræ aduersa sunt; sic cum
fructu vitæ castæ, iustæ ac piæ, nostra christiani no-
minis professione dignæ. Relictis itaque tenebra-
rum operibus, tanquam almæ lucis filii, in luce
ambulare, in primis per sacras hæc natiuitatis Chri-
sti ferias. Eas, cum diebus proxime insequenti-
bus, tanquam ipsam huius anni clausulam, ita col-
locate, vt ab istis pendeat faustissimus in nouum
ingressus, cum exoptato eiusdem progressu, quam
vberrima Dei gratia cumulando. Commendata
vobis ante omnia esto publica sacrorum reuerentia,
& fidelis eorum, quibus acroateria resonabunt,
ruminatio ipsaque praxis viuæ; vt in sabbatismo sa-
cro, eoque priuato, figenda; ita in omnibus vitæ
actionibus sincere exferenda. P. P. in Acad.

Frid. in ipsis feriis Christi natalitiis

M DCC XXV.

HALÆ MAGDEBVRGICÆ,
Typis CHRISTIANI HENCKELII, Acad. Typogr.

Ja 1586

ULB Halle

3

001 508 687

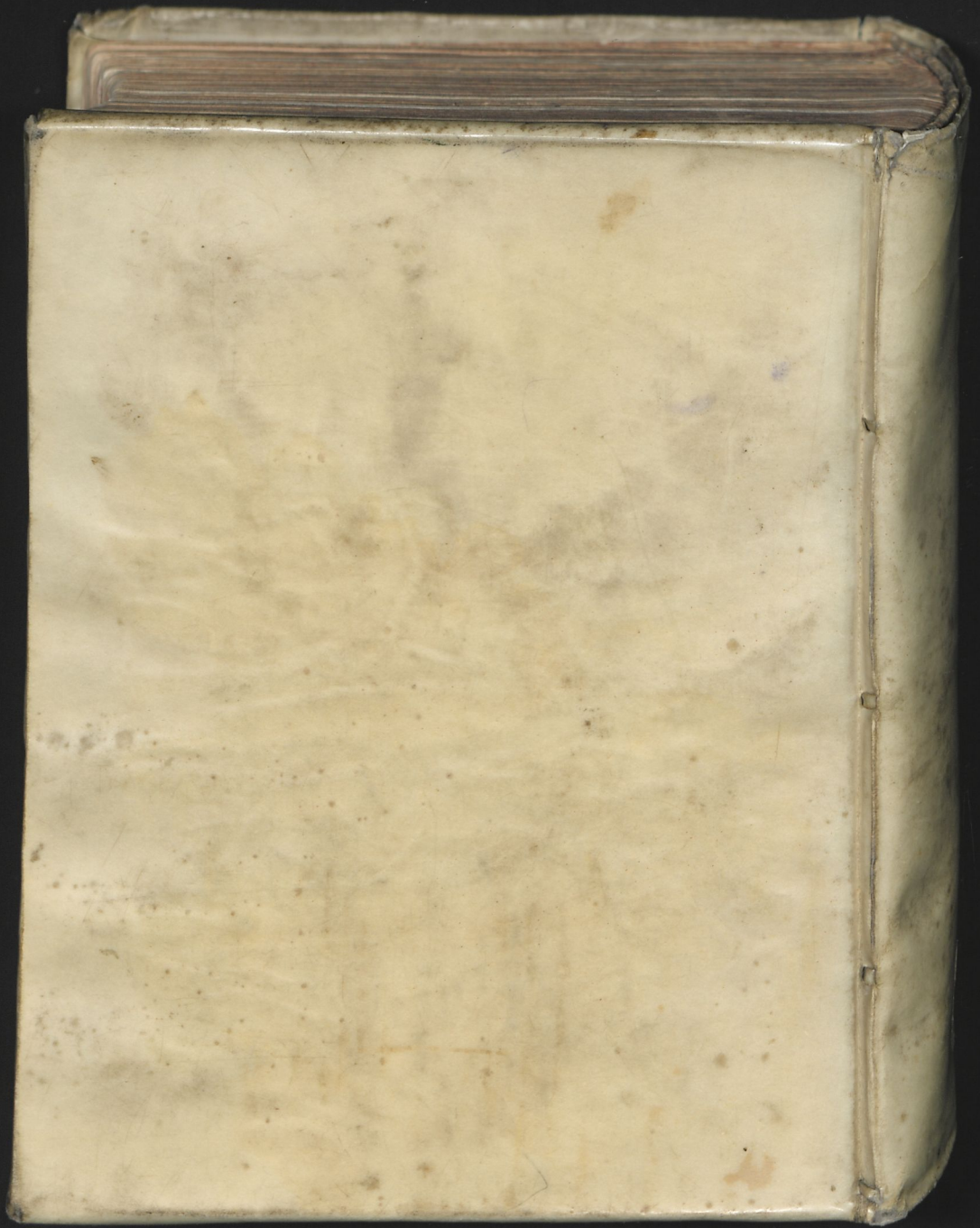

St

VD 78

VD 78

ACADEMIAE FRIDERIC
PRORECTOR
IOAN. FRIDEM
SCHNEIDE

L. V. DOCTOR, POT. REG. BOR.
AVLICVS, ET LOG. METAPH. AC ETH.
NON IVRIVM EXTRAORDINARI
FESSOR,

VNA CVM

DIRECTORE, CANC

ET

PROFESSORIBVS RE
CIVIBVS ACADEM

PIAM

NATALIVM CH
CELEBRATIONE

& in ea speciatim

Meditationem in *septem* illo
dus, quibus mysterium natiuitatis Christi
subinde euentius est pate
commendat.

